

1) Příběh Naamana syrského malomocného. Nezajímá nás Náman, ale lidé okolo něho.
2 Král 5, 1.-3., 8.-14.

¹ Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím.

² Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě.

³ Řeklo své paní: "Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil."

⁸ Když Eliša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: "Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok."

⁹ Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elišova domu.

¹⁰ Eliša mu po poslovi vzkázal: "Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist."

¹¹ Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: "Hle, říkal jsem si: »Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.«

¹² Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?" Obrátil se a rozhořčeně odcházel.

¹³ Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: "Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: »Omyj se, a budeš čist.«"

¹⁴ On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.

Do jeho života vešla mladá dívka. Měla důvod být na Naamana zlá. Byla přece v zajetí. Někteří lidé se se zajetím nesmířili nikdy. Dívka ale hovoří jinak: "Kdyby se můj pán dostal k proroku..." Přála si, aby netrpěl, i když jí získal na loupežné výpravě. Prorok ho také nevyzývá k pokání, ale nabízí uzdravení. Nátan čekal něco velkého, nějaký zázrak, který ho uzdraví. Ale je mu nabízeno 7x se vykoupat. Proto rozezlen odchází. Přicházejí další obyčejní lidé, otroci a přemlouvají ho, aby to zkusil. A Naaman je skutečně uzdraven.

Obyčejní lidé udělali obyčejné věci a přispěli k neobyčejné, velké věci.

2) Báruk – písař proroka Jeremiáše
Jer 45, 1.-5.

¹ Slovo, které promluvil prorok Jeremjáš k Bárukovi, synu Nerijášovu, když psal tato slova z Jeremjášových úst do knihy ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského.

² "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tobě, Báruku.

³ Řekl jsi: »Běda mi, neboť Hospodin přidal k mé bolesti ještě starost. Do zemdlení vzdychám, a odpočinutí nenalézám.«

⁴ Toto mu povíš: Toto praví Hospodin: Hle, bořím, co jsem vybudoval, vyvracím, co jsem zasadil, celou tuto zemi!

⁵ A ty bys chtěl pro sebe usilovat o veliké věci? Neusiluj. Neboť hle, já uvedu zlo na všechno tvorstvo v ní, je výrok Hospodinův, ale tobě dám jako kořist život na všech místech, kamkoli půjdeš."

Jeremiáš mnohokrát lamentoval nad svým osudem, cítí se unavený z odporu lidí. Ale plamen lásky k Bohu ho stále vede dál. Báruk jako jeho písař zažíval stejné trable. Také byl unavený. Čekal větší úkol, třeba že bude také prorokovat jako Jeremiáš. Ale je „jen“ písařem. Chtěl něco velkého vykonat pro Hospodina. Ale Bůh říká NE. Jeho úkolem je psát a odměnou mu bude jeho vlastní život. To nebylo v té době samozřejmostí. Báruk malými věcmi udělal velké – zapsal slova a činy Jeremiáše. Byl pro Jeremiáše velmi důležitý.

3) Skut 23,12.-22.

¹² Když nastal den, židé se spolčili a zapřísáhli, že nebudou jíst ani pít, dokud Pavla nezabijí.

¹³ Bylo jich více než čtyřicet, kdo se takto spikli.

¹⁴ Ti šli k velekněžím a starším a řekli: "Zapřísáhli jsme se, že nic nevezmeme do úst, dokud Pavla nezabijeme.

¹⁵ Vy teď spolu s radou požádejte velitele, aby dal Pavla přivést před vás, pod záminkou, že chcete důkladněji vyšetřit jeho případ. A my jsme připraveni zabít ho dříve, než přijde na místo."

¹⁶ O těch úkladech se doslechl syn Pavlovy sestry. Šel do pevnosti a oznámil to Pavlovi.

¹⁷ Pavel zavolal jednoho z důstojníků a řekl mu: "Zaveď tohoto mladíka k veliteli, má pro něho zprávu."

¹⁸ Ten ho vzal s sebou, dovedl k veliteli a řekl mu: "Zavolal mě vězeň Pavel a požádal mě, abych tohoto mladíka dovedl k tobě, protože ti chce něco sdělit."

¹⁹ Velitel ho vzal za ruku, odešel s ním stranou a zeptal se: "Co mi chceš oznámit?"

²⁰ On mu řekl: "Židé se domluvili, že tě požádají, abys dal zítra Pavla dovést před radu, která bude předstírat, že chce jeho případ důkladněji vyšetřit.

²¹ Ale ty jim nevěř, neboť na něho číhá více než čtyřicet mužů, kteří se zavázali přísahou, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí, a nyní jsou připraveni a čekají jen na tvé rozhodnutí."

²² Velitel mladíka propustil a přikázal mu: "Nikommu nevyzrad', žes mi to oznámil."

Pavel se hájí před radou. Je zde tolik zášti! 40 lidí se dohodne, že zabije jednoho člověka, protože věří jinak. Vymysleli plán, který se zdál být perfektní. Ale nevyšel. Byl tam mladík, Pavlův synovec, který se nebál a šel to oznámit. Díky němu Pavel žil dál. Mohlo mu být asi 15let, jeho věk ani jméno Bible neuvádí, a díky tomuto obyčejnému člověku mohl Pavel pokračovat v cestě do Říma.

My jsme také obyčejní lidé. Nemáme firmy, ani velká sídla, ani nejsme populární, ani ve ValMezu nás nikdo nezná. Ale to neznamená, že jsme bezvýznamní. Někdy se zdráháme mluvit o svých obyčejných prožitcích. Ale obyčejné věci „hýbají“ Bibli. Kolem Ježíše Krista je také mnoho obyčejných lidí. Ale jen díky nim se mohl Ježíš naplno věnovat svému poslání.

Někdy chceme dělat něco vznešeného, ale obyčejné věci jsou mnohem důležitější.

1 Tim 4,12.

¹² Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.

Právě obyčejní lidé mohou přispět k pohodě ve sboru.

Mat 25,20.-23.

²⁰ Přistoupil tedy ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: `Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.`

²¹ Jeho pán mu odpověděl: `Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.`

²² Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: `Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.`

²³ Jeho pán mu odpověděl: `Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.`